

OBSAH.

	Strana
Předmluva	1
Literatura	5
I. Vznik	9— 24
<p>§ 1. Kulturní historie vznikla z »filosofie dějin« ve 2. polovici minulého století. Vico, Montesquieu, Rousseau, Bolingbroke, Voltaire, Herder. — § 2. Směr ideálně-filosofický. Kant, Hegel. — § 3. Směr socialně-přírodovědecký. Turgot, Condorcet. — § 4—7. Vliv studia filosoficko-historického při pojímání úkolu dějepiscova. Gibbon. »Dějiny lidského rozumu«, »dějiny lidského pokolení«, »dějiny člověčenstva«, »dějiny světové«.</p>	
II. Rozvoj	25— 63
<p>§ 8. První psal »dějiny kulturní« Adelung roku 1782. Kulturně-historické spisy ze sklonku XVIII. věku. — § 9. Guizotovy »Dějiny vzdělanosti v Evropě«. Roux-Ferrandův spis podobného obsahu. — § 10. Schlosser, Vehse, Dittmar, Weber. — § 12. Kulturně-historické spisy Wachsmuthovy. Drumann. — § 11. Klemmova všeobecná kult. historie. Spis Kolbův. — § 13. Práce Hanušovy. — § 14. Laurent, Dean. — § 15. Theorie Buckleova a její význam. — § 16. Hellwald. Materialismus v dějepisectví kulturním a jeho odpůrci. — § 17. Výtky, činěné historii politické, a velebení historie kulturní. — § 18. Nepravé pojmy o historii kulturní: Plané theoretisování. Sbírání kuriosit. Liebig, Du Bois-Reymond. — § 19. Protest politických historiků. Lorenz-Schäfer. — § 20. Gotthein proti Schäferovi. — § 21. Výčítky, kulturní historii činěné: látka její prý nesčíslná, látka její prý není žádná, nemá prý definice, nepatří mezi vědy. Vyvrácení výtek těchto. — § 22. Bernheim hájí kult. historie, uznává její místo vedle polit. historie a vítá. — § 23. V době moderní je kult. historie ve světě vědeckém uznávána. Při vyučování dějepisu dbáno kult. historie. — § 24. Definice kult. historie a glossy ji vysvětlující a odůvodňující. — § 25. Rozbor studia kulturně-historického: sbírání látky, její zpracování methodou přirovnací.</p>	
III. Stručný přehled literatury kulturně-historické. . .	65—102
<p>Literatura theoretických spisů o kultuře, jejím pojmu a pod.: § 26. Lit. ruská — § 27. Lit. polská. — § 28. Lit. anglická. — § 29. Lit. francouzská. — § 30. Lit. německá. — § 31. Lit. italská. — § 32. Kult. historik těží z výsledků praehistorie, anthropologie. — § 33. Linguistická palaeontologie. — § 34. Anthropogeografie, sociologická mesologie. — § 35. Ethnografie, lidověda (folklore). — § 36. Spisy o kultur. historii všeobecné. — § 37. Kult. historie</p>	